

lem saa gøre ved dem? Det ærede Medlems Udtalelser tydede paa, at han ønskede tvungen Voldgift, men hvis han ønsker det, er han i Strid med Arbejdsgiverne, thi det er en kendt Sag, at baade Arbejdere og Arbejdsgivere er imod tvungen Voldgift. Jeg kunde derfor ønske at faa at vide, hvad det ærede Medlem tænker, der skulde foretages overfor de Arbejdere, som muligvis ikke ved egen Skyld har været arbejdsløse i Sommer, men hvis Arbejdsløshed maaske skyldes, at Arbejdsgiverne har stillet Betingelser, som de ikke har kunnet gaa ind paa. Hvad mener det ærede Medlem, der bør gøres overfor dem og overfor Arbejdsgiverne, naar Forholdene stiller sig saaledes, at Arbejderne bliver nødt til at søge til de offentlige Kasser — Arbejdsgiverne er vel sagtens saaledes stillede, skønt de ikke har slidt saa haardt som Arbejderne, at de ikke behøver at søge disse Kasser, men trænger de til det, er de ikke forhindrede i at gøre det?

Anden Viceformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Jeg udtalte netop, at baade Arbejdsgivere og Arbejdere hidtil har været mod tvungen Voldgift, men derfor er det ikke sagt, at det øvrige Samfund skal lade sig nøje dermed, thi det er dog et Spørgsmaal, om man fremdeles kan finde sig i, at Forholdene er saaledes, som de hidtil har været, og saaledes som jeg skildrede dem, ovre i Esbjerg. For Resten tror jeg, som sagt, at man fra Fagforeningernes Side er blevet enig med Arbejdsgiverne om den Betaling, der skulde ydes, men Arbejderne har alligevel ikke fundet sig foranledigede til at gaa i Arbejde før i den allersidste Tid.

Jeg har fremført det som noget uhyre beklageligt netop i disse vanskelige Tider, at Arbejdere er ledige i den bedste Arbejdstid. Det er ikke alene dem selv og deres Familier, som det gaar ud over, men der er mange, som er afhængige af deres Arbejde, det hele er vævet ind i hinanden. Der er mange, som lider under disse Forhold, ikke mindst de, som skal have Boliger. Saa vidt mig bekendt er der ikke rørt en Haand derovre i 2 à 3 Maaneder, den allerbedste Arbejdstid. Det er et stort Spørgsmaal, om det øvrige Samfund fremdeles kan være tjent med saadanne Tilstande.

Anden Viceformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Randers Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Mortensen: Det ærede Medlem (Brorsen) sagde, at han vidste, at hverken Arbejdere eller Arbejdsgivere ønskede tvungen Voldgift, men, siger han, det øvrige Samfund kan ikke finde sig i de bestaaende Forhold. Maa jeg spørge: Hvad er det øvrige Samfund, naar vi tager Arbejderne og Arbejdsgiverne fra?

Nørskov: Da Tiden er saa fremrykket, skal jeg fatte mig meget kort.

Plantningssagen har haft overmaade stor Betydning for vort Land, hvilket vi særlig føler i disse Tider, da Tilførselen af Kul er saa formindsket. Vi lærer at paa-skønne det Arbejde, som Dalgas satte i Gang, idet vi fra vore Naaleskove ikke alene kan hjemføre Bygningstømmer, men ogsaa en Mængde Brænde, som vi kan faa god Brug for i den kommende Vinter. Det er ogsaa godt og rigtigt, at de forskellige Statsinstitutioner beplanter de ubenyttede Arealer, som henligger under dem, Jernbaneskraaninger o. lign., naar der blot ikke plantes paa saadanne Steder, hvor Veje fører over Banelinierne, saa at der lukkes for Udsigten for de vejfarende, saaledes at disse ikke kan se de kommende Tog, før de er lige ved Overkørselen. Den Fejl er nemlig blevet begaaet af Statsbanerne ved flere Overkørsler paa Banestrækningen Viborg—Aalestrup. Nogle Steder er der plantet for at hindre Sne i at lægge sig paa Banelegemet, og andre Steder er Beplantningerne ved Banehusene vokset saaledes til, at de skjuler al Udsigt; med andre Ord, de vejfarende hindres i at se de kommende Tog, og ligeledes hindres Togpersonalet i at se, hvad der færdes paa Vejen. Mest grelt kommer Forholdet frem ved Skringstrup Billetsalgssted, idet Beplantningen der er vokset saaledes til, at de, der færdes paa Hobro—Skals Landevej, som fører over Sporet lige i Nærheden af Billetsalgsstedet, umuligt kan se de Syd fra kommende Tog.

Dette meget uheldige Forhold har ført Ulykker med sig, to Gange i Løbet af det sidste Par Aar er Køretøjer paa-kørte af Ekstratog, idet der ikke slaas Signal for disse Tog, saa at vejfarende heller ikke i lang Afstand kan se, om der er Fare paa Færde. Ved den sidste Ulykke